

Bøn bygger bro.

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen; og hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen. Bedt I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det. (Joh.14,12-14)

Vi færdes i åndens verden. Den verden, som er lukket op for os gennem Jesus. Han har taget syndens dom bort. Kender du det?

Han har med sin stedfortrædende retfærdighed ført os til Gud. *For også Kristus led én gang for menneskers synder, som retfærdig led han for uretfærdiges skyld for at føre jer til Gud. Han blev dræbt i kødet, gjort levende i Ånden(1.Pet.3,18)* Har du kendskab til det?

Og i Kristus giver Gud os et nyt liv - Kristus vort liv, [Kol.3](#). - et nyt sind. Det leves inde i os.

I det liv er bønnen vort åndedræt, men den er mere, meget mere.

Hvad er da bøn?

Først bønnen i Det gamle Testamente.

Bøn er i G.T. og for jøderne en indstilling til Gud, så man overgiver sig til ham. Det er for jøderne at kaste sig i støvet for Gud, at opgive sig selv, men rette sig i alt mod Gud. Jøderne beder med armene strakt mod Gud, med åbne øjne rettet opad. - De har intet, venter alt. Men indstillingen er også den, at jøden slår sig for brystet og beder: Gud vær mig synder nådig - [Luk.18,13](#). Det er som i G.T.

Bøn er også i Det gamle Testamente en personlig indsats. Moses beder ved de nye stentavler [2.Mos.34,9](#). :»Herre, hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så gå med iblandt os, Herre, for nok er det et stivnakket folk, men du vil tilgive vor skyld og synd og beholde os som din ejendom.«

Eller ved guldkalven. 2.Mos.32,32-34: *Gid du dog vil tilgive dem deres synd! Men hvis ikke, så slet mig af den bog, du fører.«* Herren svarede Moses: »Den, der har syndet mod mig, vil jeg slette af min bog. Gå nu, og før folket til det sted, jeg har sagt dig; se, min engel skal gå foran dig!

Eller kampen [2.Mos.33,12-17](#) Meget påtrængende - Vandrer dit åsyn ikke med, drager vi ikke herfra. Vis mig og mit folk udmærkelser frem for andre folkeslag. Og Moses fik et langt svar.

Eller Nahum: *Lad dit øre lytte og dine øjne være åbne, så du hører din tjeners bøn, som jeg nu beder for dit ansigt dag og nat for dine tjenere israelitterne. Jeg bekender de synder, som vi israelitter har begået mod dig, og som også jeg og min fars hus har begået. Vi har handlet ondt mod dig og har ikke holdt de befalinger, love og retsregler, du gav din tjener Moses. (Nah.1,6-7)*

Og selv i N.T. [Rom.9,1-3](#) - noget lig det. Paulus ønsker sig forbandet for Israel. -

Jo bedre vi kender Gud, des mere søger vi ham.

Den bøn, som Jesus giver os, er mere. Den er bøn i hans navn. Det er en bøn, som er barnetro samtale med far. Den er frigjort, så det bliver en hvile i faders gaver, sind og kærlighed.

Ikke en gammeltestamentlig kamp. Ikke en anstrengt opremsning af talløse og solide løfter.

Ikke en række tilbud, at hører du mig her, så lover jeg dig, at jeg vil ...

Nej, det er tollerens bøn i templet: "Gud, vær sådan imod mig, som du må være, når du ser på lammet, som er ofret for mig."

En hvile i ham, som gav sig selv hen for os, i hans fortjeneste, i hans retfærdighed og i hans blod.

Bøn er at leve i Gud. Kristus er vort liv [Kol.3,1-3](#).

Som Guds vilje er frigivet i dem, som tror på Jesus, ledes de troende ind i Guds vilje, så den sker her gennem dem.

Bøn bygger bro.

Vi må ledes ind i Guds vilje. 1.Joh.5,14-15: *Og dette er den frimodighed, vi har over for ham: at hvis vi beder om noget, som er efter hans vilje, hører han os. Og når vi ved, at han hører os, hvad vi end beder om, så ved vi også, at vi allerede har fået det, vi har bedt ham om.*

Løngangen ind er, at Guds vilje bliver vor. Det er sket. Det sker påny.

Luther: Når Gud og jeg er uenige om Guds vilje, fortsætter jeg at bede, til jeg vil, som Gud vil, og vi fortsætter at være venner.

Men hvordan kan jeg se Guds vilje? Det er en stor gave til os, at Guds vilje er frigjort i Jesu soning så den får råderum i de troende. Den er lagt i vor genfødte Ånd og i vort liv med Jesus.

I bønnens samliv med Gud ledes vi på de veje, Gud vil, vi skal gå. Og der får han brug for sin kraft. Det må ske hver dag. Om morgenen - -

Ved dagligt arbejde, ved samtaler og det giver dagen varigt indhold.

Luk.11,13: *Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der beder ham!* Og det bæres videre. - Troens bankbog.

Bøn er nemlig at se ind i Guds kærlighed.

Bøn er en fredens stille syssel. Bøn er barnets inderlighed. Den bedende sejrer i bøn ved, at Gud sejrer.

Når vi hviler i Gud, er vi hørt. Så følger den levende tale.

Søren Kirkegaard: "Det arkimediske punkt uden for verden, hvorfra man kan dreje verden, er et bedekammer, hvor en sand bedende beder i oprigtighed - og han skal bevæge jorden. .."

Guds forbedere - de foldede hænder.

Denne bøn bygger bro.

Rundt om i kristenheden må man konstatere, at der er bevægelser, som opstår som svar på bøn, og som består i en større sammenhæng, fordi bevægelsen hviler i menighedsbøn og ikke i noget omkring en enkelt mand.

Disse bevægelser har det særpræg, at de opstår i kredse, hvor Ordet er forkyndt, men ikke har sat sig ret fast, og hvor der snart kommer en lang forfølgelse, for ikke at sige martyrtid.

I den store Kinaverden har man et talende bevis for, at bøn bygger bro.

1807 kom den første evangeliske missionær. Efter 30 år var 10 døbt.

1850 var 100 kinesere døbt. Så kom en rig tid gennem Huson Taylor. Mange missionærer.

1900 kom bokseroprøret

1924 var der 800000 kristne. Kina regnedes som missionslandet.

Men:

Liberal teologi - vantro missionærer - hård politik - fik det til at gå baglæns.

Gud sendte sin regn.

Gud beredte en vækkelse, som slog igennem.

Redskabet var en norsk missionær, Marie Monsen. Mange mindes tiden 1926-1936. Marie Monsen havde været i en streng skole. Hun led meget. Var i svære kriser. I alvorlig sygdom. I denne svage kvinde skulle Guds kraft åbenbares. Hun var ingen særlig taler, men blev en beder. Hun blev grebet af Guds kraft. På hel evangelisk vis.

Hun kendte vækkelsen i 1907, som kom gennem bøn. Nu tog bønnen hende.

Da Marie Monsen arbejdede i Honan (Henan) greb Den hellige Ånd ind. Hun havde ikke set magen i 20 år. Vækkelsen kom overraskende. Dens højder i 1929-32. Vi læste om det. Mennesker kom i syndenød.

Det begyndte med lederne i menighederne. Det blev alvor for dem, som ikke var troende, skønt de var med til at lede arbejdet. De havde troet med hovedet, var ikke genfødt.

Er du genfødt? blev hovedordet.

Mange missionærer blev genfødt. Møderne kunne vare 5 - 6 timer. Det var mest syndsbevidsthed.

Fra præsteseminariet gik vækkelsen. Der dannedes mange bønnegrupper. Bibellæsning blev almindelig.

Evangelisationsgrupper dannedes. I hverdagen talte man om Jesus. Marie Monsen blev meget brugt. Det var ikke følelser, men Åndens værk. Kinas kirke fik mange åndelige ledere. De gik med en vis indre kraft.

De bad og læste.

Bare 15 år efter tog kommunisterne magten. Men broen var bygget gennem bøn for mange tunge år.